

Страни в главното производство

Жалбоподател: FR

Ответник: Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

в присъствието на: Pubblico Ministero

Диспозитив

Правото на Съюза, и по-конкретно разпоредбите на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда производство по обжалване на решение на първоинстанционния съд, с което се потвърждава решение на компетентния административен орган за отказ да се предостави международна закрила, без обаче да го придружи с автоматично суспензивно действие, но която позволява на съда, произнесъл това съдебно решение, да разпреди по искане на заинтересованото лице спиране на неговото изпълнение след като прецени основателния характер на доводите, изложени във въззивната жалба срещу посоченото първоинстанционно съдебно решение, а не съществуването на опасност от сериозна и неоправилна вреда, която може да бъде причинена на този молител в резултат на изпълнението на това решение.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 3.9.2018 г.

Преюдициално запитване от Handelsgericht Wien (Австрия), постъпило на 7 септември 2018 г. — Austrian Airlines AG/MG, NF

(Дело C-566/18)

(2018/C 455/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Austrian Airlines AG

Ответници: MG, NF

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 5 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че пътниците на авиокомпания могат да имат право на повече от едно обезщетение по този регламент въз основа на една и съща резервация, когато полетът, към който опериращият въздушен превозвач ги е прехвърлил, е отменен или е закъснял с повече от три часа, в резултат на което обезщетението по член 7 от същия регламент не би било фиксирано, а би зависело от броя на отменените полети или от значимостта на отмените и съответното закъснение?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: как би могло да се съвмести това с принципа, установен в решение на Съда от 19 ноември 2009 г., Sturgeon и др. (C-402/07 и C-432/07) ⁽²⁾, че член 5 от споменатия регламент трябва да се тълкува в смисъл, че пътниците на закъснели полети следва да се приравнят на пътници на отменени полети за целите на прилагането на правилата за обезщетяване, след като в решение от 23 октомври 2012 г., Nelson и др. (C-581/10 и C-629/10) ⁽³⁾, Съдът приема, че продължителността на закъснението над трите часа не се взема предвид при изчисляването на фиксираното обезщетение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2009:716.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:657.